

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Udrag fra En vnderuisningh huorledis der kand hanlis met dem som erre besette. 1547

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 383. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius01val-shoot-idm140153316262192/facsimile.pdf> (tilgået 27. oktober 2021)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

mett saa fhyell/ att hand ffulle lade prouiften ꝛ thett herric
 fe oc leffe thett ord fom hand wilde brughe/ oc hves wgude-
 lighed/ ther kunde findis wdj/ thett ffulde fforbiudis hannom
 att bruge/ men dog er der siden ingen fkommen fom then weþ
 wilde wd/ huor mett the gaffue tillfiende/ att thett wor ont 5
 oc ycke goett/ vrangt oc ycke reetth/ fom the hagde att fare
 mett. Som Christus ffiger: De fomme icke tyll liufitt/ paa
 thett att || theris gierninger ffulde icke ftraffis. 48o

Tu finis thett dog att werre mange gode preftmend en
 haanhed/ att the ycke wiidhe ftrap att tiene dem fom faadantt 10
 begierre/ anderledis en mett en ffastendis bon/ fom Christus
 felff giffuer tyllfiende/ huillet waare vel oc saa nock att befale
 gud dett anditt/ oc den giør alfombest fom lader thett ther
 hoer bliuffue. Dog icke difmyndre haaffuer iegh feet nogre ftaeder
 oc ordtt fom oc saa maa leffis wdj gode ffolkis neuuerrelffe/ 15
 hoer then beffette/ mett en goedtt tro tyll gud/ att hand finder
 de beffe raedtt felff epther hans hellighe och werdighe willj. ||

Suorledis mand kand fiende om 49o nogen er befett eller ey.

Der ere mange gudj plager till offuer fændighe men- 20
 niffe fom finis icke anditt for ffolk en att the erre
 befett/ och the erre dog icke. Der ffor kandt mand
 fførft fforfare met den fflughe/ och bedhe hannom leffe op fine
 budordtt/ troen och ffaeder woer/ och befiende fin tro. Sues
 hand kand thett giørre/ thaa er thett ett thegennt/ att hand er 25
 icke befett/ ty then onde maa icke thett liidhe/ ja tor well ftrap
 wrenghe hans mundtt op till badhe hans ørne/ och fomme
 hans øgne tyll att ftaa aadne fom end brendindis illdet oc
 fomme hannom tyll att || ffraaale att the maa høre hannom 49o
 en hell by igennom/ fom thett gick mett then fattighe Hans 30
 ffram wdj ffarendeløffe hoer Kinghstedtt/ den tiedtt iegh
 bad hannom leffe oc den tiedtt wj ffulde indt och bad ffor
 hannom etc.